

Προδικαστικό ερώτημα

Μήπως η ανάρτηση έργου, το οποίο διατίθεται σε ελεύθερα προσβάσιμο ιστότοπο με την άδεια του κατόχου του δικαιώματος, στον ιστότοπο τρίτου μέσω framing αποτελεί παρουσίαση του έργου στο κοινό κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK ⁽¹⁾, όταν η εν λόγω ανάρτηση γίνεται με καταστρατήγηση των μέτρων προστασίας κατά του framing που έλαβε ή φρόντισε να ληφθούν ο κάτοχος του δικαιώματος;

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ 2001, L 167, σ. 10).

Προσφυγή της 24ης Μαΐου 2019 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-401/19)

(2019/C 270/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: B. Majczyna, W. Gonatarski, δικηγόρος)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει το άρθρο 17, παράγραφος 4, στοιχείο β', και το άρθρο 17, παράγραφος 4, στοιχείο γ', τελευταία ημπερίοδος [δηλαδή το τμήμα που έχει ως εξής: «και έχουν καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να αποτρέψουν τις μελλοντικές αναφορτώσεις τους σύμφωνα με το στοιχείο β)»] της οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2019, για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και την τροποποίηση των οδηγιών 96/9/EK και 2001/29/EK ⁽¹⁾.

— να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Δημοκρατία της Πολωνίας ζητεί την ακύρωση του άρθρου 17, παράγραφος 4, στοιχείο β', και του άρθρου 17, παράγραφος 4, στοιχείο γ', τελευταία ημπερίοδος [δηλαδή του τμήματος που έχει ως εξής: «και έχουν καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να αποτρέψουν τις μελλοντικές αναφορτώσεις τους σύμφωνα με το στοιχείο β)»] της οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2019, για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και την τροποποίηση των οδηγιών 96/9/EK και 2001/29/EK (ΕΕ L 130 της 17.5.2019, σ. 92) και να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Επικουρικώς, σε περίπτωση κατά την οποία το Δικαστήριο διαπιστώσει ότι οι προσαλλόμενες διατάξεις δεν μπορούν να διαχωριστούν από τις λοιπές διατάξεις του άρθρου 17 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 χωρίς να αλλοιωθεί η ουσία της ρύθμισης του άρθρου αυτού, η Δημοκρατία της Πολωνίας ζητεί την ακύρωση του άρθρου 17 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 στο σύνολό του.

Προς στήριξη του αιτήματος ακύρωσης των προσβαλλόμενων διατάξεων της οδηγίας 2019/790, η Δημοκρατία της Πολωνίας επικαλείται προσβολή του δικαιώματος στην ελευθερία έκφρασης και πληροφόρησης που κατοχυρώνεται στο άρθρο 11 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ειδικότερα, η Δημοκρατία της Πολωνίας υποστηρίζει ότι η επιβολή στους παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών της υποχρέωσης να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να διαπιστώσουν την έλλειψη διαθεσιμότητας συγκεκριμένων έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας για τα οποία οι δικαιούχοι έχουν παράσχει στους παρόχους υπηρεσιών τις σχετικές και απαραίτητες πληροφορίες (άρθρο 17, παράγραφος 4, στοιχείο β', της οδηγίας 2019/790) και η επιβολή στους παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών της υποχρέωσης να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να αποτρέψουν τις μελλοντικές αναφορτώσεις έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, ως προς τα οποία οι δικαιούχοι υπέβαλαν επαρκώς τεκμηριωμένη ειδοποίηση (άρθρο 17, παράγραφος 4, στοιχείο γ', τελευταία ημπερίοδος της οδηγίας 2019/790) συνεπάγεται –με σκοπό την απαλλαγή από την ευθύνη– την ανάγκη προηγούμενου αυτόματου ελέγχου (φιλτραρίσματος) από τους παρόχους του περιεχομένου που καθίσταται προσβάσιμο προς τους χρήστες στο διαδίκτυο, και κατά συνέπεια την ανάγκη θέσπισης μηχανισμών προληπτικού ελέγχου. Ένας τέτοιος μηχανισμός υπονομεύει την ουσία του δικαιώματος στην ελευθερία έκφρασης και πληροφόρησης και δεν πληροί την απαίτηση περί αναλογικότητας και αναγκαιότητας του περιορισμού του εν λόγω δικαιώματος.

(¹) ΕΕ 2019, L 130, σ. 92.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 24 Μαΐου 2019 — Société Générale SA κατά Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Υπόθεση C-403/19)

(2019/C 270/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίουσα: Société Générale SA

Αναρρεσίβλητος: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Προδικαστικό ερώτημα

Συνεπάγεται, υπό το πρίσμα του άρθρου 56 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, νυν άρθρου 63 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το γεγονός ότι η εφαρμογή των [φορολογικών] κανόνων, προκειμένου να αντισταθμιστεί η διπλή φορολογία μερισμάτων που καταβάλλονται σε εταιρία υποκείμενη στον φόρο εταιριών στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένη από εταιρία εγκατεστημένη σε άλλο κράτος και υπόκεινται, λόγω της ασκήσεως από το κράτος αυτό της φορολογικής του αρμοδιότητας, σε παρακράτηση στην πηγή, ενδέχεται να αφήνει περιθώριο μειονεκτήματος εις βάρος των πράξεων που αφορούν τίτλους αλλοδαπών εταιριών και οι οποίες πραγματοποιούνται από εταιρίες που υπόκεινται στον φόρο εταιριών στο πρώτο κράτος, ότι το πρώτο αυτό κράτος, εφόσον έχει επιλέξει να αντισταθμίσει τη διπλή φορολογία, βγαίνει πέραν της παραίτησεως από την είσπραξη των φορολογικών εσόδων που θα αποκόμιζε από την επιβολή του φόρου εταιριών στα επίμαχα μερίσματα;